

פשעים
בשל כוח-גברא

בחצר בית-החולים לחולי-נפש בבתי-ישבו שתי נשים. הצעירה ביניהן, לבושה מדי משטרה מתחת לחלוק הלבן, התבוננה במבוגרת שישבה אדישה לכל הנעשה סביבה. לפתע התנפלה עליה אחת החוליות שהסתובבו בחצר, כשהיא ממלמלת מלים בלתי ברורות, החלה למשוך ולצבוט את תה בחזה.

האשה האדישה התעוררה. בצחחות אימים מיהרה להיכנס לחדר הנוחיות שבפינת החצר, שברה את החלון והחלה לחתוך בשבר זכוכית את ורדיו ידיה. הצעירה שביהרה מיהרה אחריה, הצליחה אך ב"קושי להתגבר עליה. "חבל שהוא לא הרג אותי!" צווחה האשה, "לו טוב, רק אני סובלת עכשיו!"

למחרת סיפרה האשה, חנה גרויזקי, (36), את תולדות חייה לרופאים שבדקו אותה. כעבור שבוע נוסף, הוגשו מסקנותיהם ל"בית-המשפט: היא יכולה לעבוד בדין. היא יודעת להבחין בין טוב לרע ולא פעלה כ"תוך דחף שאין לצררו!" האשמה: חנה גרויזקי הרגה את בעלה.

כ"י שווה יותר? "אני לא רציתי לחיות אהו יותר", סיפרה חנה בעדותה ב"משטרה, "אני רציתי שהוא יתן לי גט, אבל הוא לא רצה להתגרש ממני. הבאתי את אחי בשביל לדבר איתו. אחי בא ודיברנו על הגט. רגע הוא הסכים לתת גט ורגע הוא לא הסכים לתת גט. רק אני דיברתי איתו ואחי לא התערב. אמרתי לו בצחוק שאני רוצה עשרת אלפים לירות. הוא אמר שאני לא שווה יותר מאלפיים לירות."

הזיכרון על הגירושין התנהל שלושה חודשים לאחר החתונה. היו אלה נישואיה ה"שלישיים של האשה". חנה, לילדת רוכניה, היתה בזמן ה"מלחמה בדרדון, הכירה את בעלה הראשון במתנות העקורים בגרמניה, נישאה לו וילדה את בתה הראשונה.

בארץ התמכר הבעל לקלפים, והיא ה"ידיעה לו: "או אני, או הקלפים". הוא בחר בקלפים. האשה הלכה עם בתה לקבוצה התגרשה מבעלה, חזרה אליו כעבור זמן קצר, חיתה עמו שנה שלמה לפני שעזב אותה סופית.

בעלה השני היה קרוב משפחה של בעלה הראשון. הוא היה אלמן ואב לשני ילדים וחנה לא אהבה את ילדיו. היא התגרשה ממנו אחרי המישה חודשים. את הבעל ה"שלישי, הנרצח, הכירה חנה בעודה נשואה עדיין לבעלה השני. מייד אחרי גרויזקי ה"שניים ההליטה להתחתן עם השלישי, למרות שהיה מבוגר ממנה ב"26 שנה.

סיכמו השופטים את עדותה של חנה על חייה עם בעלה השלישי, כפי שנבחרה ב"דלתיים סגורות: "מייד לאחר חתונתה ה"ברר לה כי הוא חסר כוח-גברא וגם סובל בעצביו. ברצונו להילידי בן, היה מציק ל"נאשמת בלילות בנסיגותיו לבוא עליה. בסופו של דבר מתברר כי מאמציו נשאו פרי והנאשמת הרתה ממנו והיתה בזמן המקרה בשבוע השישי או השביעי להריון. ג"ה. אך הבעל, שלא ידע על כך, המשיך להציק לה והיא עברה לגור בנפרד ממנו, בחדר של בתה הגדולה.

"הזיכרון על נושא זה היה רקע ומוצא למה שהתרחש."

כ"י מתי אושביין. חנה לא יכלה ל"שון בלילות. בעלה נמאס עליה והיא רצתה להתגרש. אך הוא היה מכה ומקלל אותה ולא הסכים לגט. היא אף התלוננה במש"טרה על המכות. בליל המקרה עצמו, חזר בעלה מטבילתו בים, מצא בביתו את האשה ואת אחיה, שהמתניו לו על מנת לשוחח איתו על גירושין.

סיפרה חנה על מה שהתרחש באותו הערב: "כשאחי הלך בסוף, או הוא בא על ידי ונתן לי מכות בכל הגוף. אני הורדתי את נעליהבית שלי ונתתי לו מכות איפה שבא לי. הוא השפירץ דם הלך בכיוון המרפסת. אחרי זה הלכתי לשבת ושתיקתי. התישבתי בחדר הסלון. הרדיו היה פתוח. הנגינה נמשכה. לא התישבתי באופן מיוחד לשמוע מוזיקה. המוזיקה לגמרי לא עניינה אותי. בעלי יצא למרפסת ואני נשארתי בסלון. "בתאם הוא בא עם חבל, זה היה חוט שפגט פשוט שקושרים חבילות. יש במר"

פסת שק מלא חוטי שפגט. דם נזול מפניו. לא הרגשתי טוב, כי הייתי בהריון. היו לי כאבים בראש מהמכות שלו והרגשתי בחילה. הוא בא מהמרפסת ואמר: עכשיו תפסתי את ההזדמנות ועכשיו אני אהרוג אותך!"

"הוא בא לסלון והתחיל לקלל ותפס אותי בגרון. הוא היכה אותי ברגליו ואמר שיהרוג אותי. אמרתי לו לעזוב אותי. כשראיתי את החבל בידים שלו, הרגשתי את עצמי כאילו שאני כרגע באושיביין, ואני רואה את כל המתים על ידי הורדתי. את הנעלי בית שלי והתחלתי להריץ לו. הוא הפיל אותי על הספה והתחלנו להת"גלגל על הספה ולצעוק ולקלל. הוא כבר ידע שאני הרה. היה סדין על הספה וכרית לא היתה. אין לי מושג כמה מכות נתתי לו. ראיתי את המתת לפני העיניים שלי. כשהוא הריץ וקילל אותי. הוא קרא לי, נבלה, ראיתי את פניו והם היו מלאים דם."

"לא ראיתי שהוא כבר חלש ולא יכול לצעוק יותר. הוא התחלק ונפל על הארץ ואני עליו. אז ראיתי שהוא כבר חלש, אבל הוא אמר: אני אהרוג אותך. ידעתי עכשיו או שאני אמות או שהוא ימות. אז לקחתי את החבל וקשרתי על צווארו. ראיתי רק מתים לפני העיניים שלי ואני לא זוכרת כמה קשרים קשרתי. אינני יודעת מדוע הוא לא התנגד. לא הרגשתי שהוא חלש. הרגשתי בעצמי חלשה. פחדתי ש"יהרוג אותי. לא ידעתי שהוא מת. אחרי זה הייתי מטושטשת ויצאתי משם לחדר האמבטיה."

"באמבטיה הקאתי את כל הגרון שלי החוצה. אחרי זה התרחצתי היטלקלחתי כשהתרחצתי שכחתי דפיקות בדלת, אבל לא היה לי מפתח. הסתכלתי וראיתי שו"ס רים בדלת, לכן ניגשתי לבעלי והוצאתי את המפתח מכיס חולצתי ופתחתי להם את הדלת."

פסקי-הדין חייב את חנה וגור את דין האם, שבתה השניה נולדה בכלא, לשבע שנות מאסר.

השופטים הסתמכו כמעט רק על עדותה של הנאשמת: "אמנם מסכימים אנו עם טענת הסגוריה", קבעו, "כי אילו נ"ס תימיה הפרשה העגומה הזאת במיתותו של המנוח אך ורק כתוצאה מהמכות שקיבל מהנאשמת או מהנפילה ולא היה מתחוסף עניין החניקה בחבל, היינו אף אנו גורסים כי בנסיבות המקרה היה כאן עניין של התגוננות ותו לא. אולם מעשה החניקה, שבא בסעה שכלו כוחותיו של ההרוג, חרג מתחומי ההתגוננות והפך את התנה"גות הנאשמת למעשה הריגה."

הווי

אזכוב הציבור: ברמת-גן, חלה אחד האזרחים בחלון הראחה של חנותו, לרגל יום העצמאות, את תמונותיהם של שלושת האנשים הנערצים עליו, דוד בן-גוריון, יגאל ידין ו... פריד אל-עצ"ש. . .

יחי ההברל הקטן: בתל-אביב, קנט השופט יוסף בן-הנודך ב"50 לירות נערה בת שמונה-עשרה, אשר השתמשה מהשרות הצבאי בטענה שבתעודת הזהות שלה כתוב כי היא בת שמונה בלבד. . .

עיריית ערסוק: בקריית-תיים ביצע אחד מתושבי המקום ארבעים התפרצויות וברח חמש פעמים מבית-חולים לחולי-נפש על מנת להוכיח כי הוא שפוי בדעתו ועקבי בהחלטותיו, השיג את מטרותו שעה שנת"פס עלידי המשטרה, שהוכיחה כי הוא שפוי בדעתו ומסוגל לעמוד לדין. . .

מלפון שבור: בתל-אביב, לאחר ש"מנהל הדואר המרכזי הרצה בפני כתב מעריב, יגאל לב, על מעלותיו של הסלפון הציבורי החדש, שלטענת הדואר אינו מת"קלקל בקלות, ירדו השניים כדי לחזות ב"פעולתו של המכשיר, מצאו אותו מוקלקל . . . ההזדמנות האחרונה" בקריית-תיים, פנה עבריין צעיר שהשתחרר ממאסר לחצי-הבילוש במטה המחו שיעזור לו לחזור למוטב, ניצל את המחדו של הקצין מהחדר לכמה דקות על מנת לגנוב את קופת התרומות של אילנשיל-פולין ש"עמדה על השולחן. . . חופש כלוא" בבאר שבע, נאלץ שוטר מקומי לחפש ב"דחפיות גיטרה, אחי שאחד העצורים וזהה כומר מועדוני לילה, לא יכל לעמוד בלחץ חבריו לכלא, נאלץ להופיע בפניהם בתוכ"ניתו שכללה שיריעם אמריקאים על נישא החופש.

חזק
בנוך
החוק

גברי ים
לגברות ולגברים
מגבות רחצה
כלבוש נאה

ELEMKO ל.מ.קובץ

דמפיון

הסבון ללא סבון
אוב-לכל-אוב-לכל
בשפופרת עם
הראש החדש
נוח יותר - יפה יותר - היגיני יותר

פדוס מלניק

תשבץ העולם הזה 1289

יעקב וטרמן הוא הראשון שנענה להצעתנו והודיע נ"ל נכונותו להצטרף לחוג קבוע של תשבצנים. הוא יליד תל-אביב, שעובד בשעות הבוקר כפקיד ובערב מתכונן לבחינות בגרות. יעקב טוען שפתרון תשבצים הוא עיסוק מועיל ביותר, כי חיפוש מלים קשות מכריח אותו לדפדף בספרים אשר אלמלא זה לא היה נוגע בהם בעד כל הון שבעולם.

9	8	7	6	5	4	3	2	1			
		14		13	12	11		10			
19		18	17		16		15				
		24		23	22		21	20			
28		27			26		25				
			32			31	30	29			
		38		37		36		35	34		
		43	42		41		40		39		
47			46			45	44				
				52	51		50		49	48	
				57		56	55		54		53
					60						59

- מא 101: 1) כ"י ייה (כתיב חסר); 4) צבא נרמני ב" מלחמת העולם ה"ג; 10) קול נמור; 11) שאינו עכה; 13) ס"ס; פ"ק; 14) חתיכה; 15) רפסודה; 17) מקווה מים; 10) שם משפחתו של נשיא קוריאה הדרומית ל"שעבר; 20) שפע יער; 22) מדינה בצפון אפריקה; 25) אביו של יהושע; 27) סתגנריו של היל; 30) קומפוזי"טור ידוע; 32) ספר כריתות; 33) אש"מ ראוי; 34) ענף; 36) אריג; 37) מתקופת; 38) אחד השופטים; 41) כאב; 42) נהר באפריקה; 44) פרח הציפור; 46) אנדה יוונית; 48) אלהים; 50) 404; 51) איל; 53) דרום; 55) קובץ נקודות; 57) הולד סהר; 58) לר; 59) לוחם שוורים; 60) שוכב.
- מא 102: 1) קודש קודשים; 2) סוג אדמה; 3) בית-חולים עירוני; 5) מצב צבירה; 6) נהר בגרמניה; 7) מחורשי השנה; 8) נור; 0) אי בחורו המערבית; 12) משתחוה; 15) הסכם; 16) צחוק; 18)